

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 147/2020
20.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Зоран Рахман, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Душанка Смиљанић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Вишег суда у Београду и Апелационог суда у Београду, у седници одржаној дана 20.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужилаца изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 33836/10 од 12.10.2018. године, СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН Виши суд у Београду.

Образложење

Тужиоци су поднели тужбу Првом основном суду у Београду, ради стицања без основа. Пресудом Првог основног суда у Београду П 33836/10 од 12.10.2018. године, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се обавезе тужена да им на име закупнине за двособан стан број ... у улици ..., у ..., за период од јула 2008. године закључно са фебруаром 2009. године исплати месечне износе од по 205 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, за период од марта 2009. године закључно са јуном 2009. године месечне износе од по 83 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате и за период од јула 2009. године закључно са септембром 2010. године месечне износе од по 33 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Обавезани су тужиоци да туженој накнаде трошкове парничног поступка у износу од 138.000,00 динара.

Списи предмета достављени су Апелационом суду у Београду ради одлучивања по жалби тужилаца, али се тај суд, решењем Гж 404/19 од 30.01.2019. године, огласио стварно ненадлежним за одлучивање у овој правној ствари, а по правноснажности решења предмет је уступио Вишем суду у Београду, као месно и стварно надлежном.

Виши суд у Београду није прихватио стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности. У образложењу је навео да је за одлучивање по жалби надлежан Апелациони суд јер су тужиоци тужбом тражили исплату износа од 3.646 евра у динарској противвредности, па се не ради о спору мале вредности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08, ...106/15 и 13/16) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Виши суд у Београду.

Наиме, одредбом члана 23. став 2. тачка 3. ЗПП прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова на решења у грађанскоправним споровима; на пресуде у споровима мале вредности; у извршним поступцима и поступцима обезбеђења; у ванпарничним поступцима.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности, спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. У конкретном случају ради се о имовинско правном спору, који се односи на новчано потраживање тужилаца које након делимичног повлачења тужбе и уређења тужбе износи 2.827 евра (8 месечних износа по 250 евра, 4 месечна износа по 83 евра и 15 месечних износа по 33 евра). Како је висина потраживања тужилаца испод 3.000 евра, то се ради о жалби на пресуду у спору мале вредности, у смислу члана 468. став 1. ЗПП, па Врховни касациони суд налази да је за одлучивање о жалби на првостепену пресуду, применом члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова, стварно надлежан Виши суд у Београду.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић